

COL1A2 genlerindeki mutasyonlar nedeni ile hatalıdır, bu durum iskelet anomalilerine, kemiklerde ve diğer dokularda kırılma- ganlığa sebep olmaktadır. Biz, Oİ'li bir hastanın gebelik yöneti- mini sunmak ve karşılaşılabilecek komplikasyonları tartışmak ist- dedik.

Yöntem: Oİ'li bir hastanın gebelik süreci sunuldu.

Bulgular: 36 yaşında Oİ tip I'li hasta prekonsepsiyonel genetik danışmanlık için merkezimize başvurdu. Değerlendirme sıra- sında spontan gebeliği olan hastanın genetik incelemesi yapıldı ve COL1A1 geninde mutasyon tespit edildi. Koryon villus ör- neklemesi yapıldı. Fetal karyotip ve COL1A1 geninin normal olduğu görüldü. Sonografik incelemelerde de patoloji izlenme- di. Hastanın D vitamini ve kalsiyum alımı ayarlandı, vücut ağır- lığı kontrol altında tutuldu. Gebelik haftası ilerledikçe ağrı, so- lunum sıkıntısı ve dispeptik şikayetleri artan hastaya 34. hafta- da amniosentez yapılarak fetal akciğer maturasyonu değeren- dirildi, 35. haftada genel anestezi altında sezaryen ameliyatı ile sağlıklı bir bebek doğurtuldu. Sezaryen sırasında hastanın cilt, fasya, myometriyum ve diğer dokularının çok yumuşak ve fra- jil olduğu görüldü. Postoperatif tromboemboli riskini önlemek için enoksaparin verildi. Hasta komplikasyonsuz taburcu edildi.

Sonuç: Genetik yapının sonraki nesle aktarılma endişesi, anatomik deformite nedeniyle gebeliğin vücuda verdiği yükü taşımanın zorluğu, antepartum kanama, plasenta dekolmanı, preterm eylem, intrauterin gelişme geriliği gibi gebelik komplikasyonlarının daha fazla görülebilmesi, kanama, ute- rin atoni, stres kırıkları gibi doğuma ilişkin komplikasyonla- rın daha fazla görülebilmesi, tromboemboli ve anestezi risk- leri Oİ'li hastanın gebeliğinde rastlanabilecek temel prob- lemlerdir. Bu hastalara genetik danışmanlık önerilmelidir ve takipleri multidisipliner yaklaşımla tam donanımlı hastane- lerde yapılmalıdır.

PB-06

Intrauterin gelişme geriliğinde, umbilikal kordonun sonografik değerlendirilen morfometrik, sarmal indeksi ve Doppler parametreleri ile histopatolojik bulguların karşılaştırması ve olumsuz neonatal sonuçlar ile ilişkisinin değerlendirilmesi

Miray Sekkin Eser¹, Elif Gül Yapar Eyi², Kamil Müftüoğlu²

¹Dr. Nafiz Körez Sıncan Devlet Hastanesi, Ankara; ²Dr. Zekai Tabir Burak Kadın Sağlığı ve Eğitimi Hastanesi, Ankara

Amaç: İntrauterin gelişme geriliği (IUGR), plasental gelişim bozuklukları ile ilişkili önemli obstetrik bir sendromdur. Çalı- şmamızda, antenatal dönemde umbilikal kordonun ultraso- nografik morfometrisi değerlendirmesinin postnatal histopa- tolojik değerlendirme ile uyumu ve neonatal sonuçlarla ilişki- si araştırılmıştır.

Yöntem: Doğum amaçlı takip edilen IUGR saptanan 30, C/S geçirmemiş 34 ve C/S uygulanmış 39 gebe çalışmaya uygun bu- lunarak değerlendirildi. Ultrasonografik fetal biyometri, umbili- kal kordonun enine kesitinden morfometrik ölçümler, sarmal in- deks hesaplaması (UCI), Wharton jölesi (WJ) değerlendirmele- ri ve umbilikal arter (UA) Doppleri yapıldı. Bebelerin erken ne- onatal sonuçları incelendi. Umbilikal kordon histopatolojik de- ğerlendirildi.

Bulgular: IUGR saptanan ve saptanmayan gebeler arasında ul- trasonografik ölçümler arasında UA'lerden büyük olarak kayde- dilen hariç tüm ölçümlerde ve WJ'nin umbilikal damarları çev- relemesinde ($p<0.001$), istatistiksel fark saptandı. Histopatolojik değerlendirmelerde UA'lerin ($p=0.002$, $p<0.001$) ve umbilikal ven duvar kalınlığında ($p=0.024$) ve arter duvarı hücre yoğunlu- ğunda ($p=0.033$) fark saptandı. UCI ($r=-0.33$, $p=0.001$) ve histo- lojik arter duvar kalınlığı ölçümleri ($r=-0.37$, $p=0.004$) ile olumsuz neonatal sonuçlar arasında negatif korelasyon bulundu. C/S ge- çirmiş ve geçirmemiş gebelikler arasında RI ($p=0.023$), UA-S/D ($p=0.014$), enine tüm kordon çapı ($p=0.021$) arasında anlamlı fark saptandı. Olumsuz neonatal sonuçlarda yapılan multivaryans regresyon analizleri ile WJ'nin umbilikal damarları çevrelemesi durumunun istatistiksel fark saptandı ($p=0.035$). WJ'nin umbi- likal damarları çevrelemesi durumunun olumsuz neonatal sonu- çları öngörmeye tanınal değeri olabileceği sonucuna ROC anali- ziyle varıldı (AUC: 0.75, %95 CI: 0.63–0.86, $p<0.001$).

Sonuç: Ultrasonografik morfometrik ölçümler, histopatolo- jik verilerle uyumluydu. IUGR ve IUGR olmayan gebelikler- de, UA'lerden büyük ölçülenlerde farklılık saptanmazken, histopatolojik olarak farklıydı ($p=0.002$). Bu durum IUGR gebeliklerde umbilikal arterlerden birinin kompanzasyon amaçlı genişlediğini düşündürdü. WJ'nin umbilikal damarla- rı çevrelemesinin fetal sonuçları olumlu etkilediği saptandı. Bu parametrenin olumsuz neonatal sonuçları öngörmeye ta- nınal değeri olduğu ve bu nedenle fetal iyilik hali değerlendir- me testleri arasında yer alabileceği düşünüldü.

PB-07

Gebelikte ve peripartum bulgu vermeyen geç postpartum eklampsi olgusu: Olgu sunumu

İsmail Bayram Küçükdoğan¹, Nedret Kolsal¹, Serap Topçuoğlu², Ömür Tatlıkazan³, Zeynep Nigar Varlıbaş⁴

¹Özel Pembemavi Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Bursa; ²Mudanya Devlet Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Bursa; ³Özel Medikabil Hastanesi, Nöroloji Kliniği, Bursa; ⁴Özel Medikabil Hastanesi, Radyoloji Bölümü, Bursa

Amaç: Preeklampsi ve eklampsi halen gebeliğin önemli komp- likasyonlarıdır. Geç postpartum eklampsi doğumdan sonraki 48 saatten sonra gelişen konvülsiyon olarak tanımlanmaktadır. İnsidens ve risk faktörleri açısından yeterli bilgi yoktur.

Olgu: 35 yaşında, epidural anesteziyle gerçekleştirilen sezaryen ile ikinci sağlıklı bebeğini doğurmuştu. Gebelik izlemlerinde kan basınçları tamamen normaldi ve testlerinde proteinüri saptanmamıştı. Postpartum 6-7. günlerde ensesinden başladığını tanımladığı baş ağrısı vardı. Anestezi uzmanı dural yaralanma olduğunu düşünmüyordu ve şikayetleri postural değildi. Buna karşın parasetamol ve kafein içeren bir analjezikle nöroloji konsültasyonu önerildi. Bir gün sonra 112 ambulansla yaşadığı ilçenin devlet hastanesi acil servisine getirildi. Eşinin anlattıkları olgunun tonik klonik generalize konvülsiyon geçirdiğiyle uyumluydu. Acil servisteki nörolojik muayenesinde postiktal konfüzyon durumunda olduğu değerlendirildi. Olgu acil servise getirildiğinde kranial tomografi, kranial MR, difüzyon MR ve anjiyo MR gibi testlerinde santral sinir sistemi patolojisi bulunmaması, acil servis başvurusu sırasında, TA: 150/110 mmHg ölçülmüş olması ve proteinüri; (+++) olması nedeniyle geç postpartum eklampsi olarak kabul edildi. Testlerinin tamamlanmasından sonra devraldığımız olguya 48 saat MgSO₄ tedavisi sonrası 24 saat de tedavisiz olarak izledik. Bu aşamada EMG si normal olarak değerlendirildi ve evine yollandı. Postpartum döneminde 2. ayını dolduran olguda başka sorun gelişmedi.

Sonuç: Geç postpartum eklampsi seyrek olmakla birlikte literatürde bildirilmiş olgular vardır. Antenatal ve peripartum dönemde preeklampsi bulgusu olmaması yanıltıcı olmamalıdır. Olguların yaklaşık yarısında gebelik ve peripartum dönemde preeklampsi bulgusu yoktur. Öncelikle baş ağrısı olmak üzere, vizuel semptomlar, baş dönmesi, epigastrik ağrı yakınması olan olguların eklampsi adayı olabileceği değerlendirilmeli ve buna göre yönetilmeleri olası komplikasyonlardan korunmak için önemli gözükmektedir. Tablo posterior reversibl ensefalopati sendromu olarak tanımlanmaktadır.

PB-09

Yaş ve gebelik öncesi vücut kitle indeksinin, gestasyonel diyabet ile ilişkisi

Özlen Emekçi Özyay¹, Ali Cenk Özyay², Eyüp Yayıcı¹

¹Yakın Doğu Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Lefkoşa, Kıbrıs; ²Girne Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Girne, Kıbrıs

Amaç: Konya Akşehir Devlet Hastanesindeki sağlıklı kadınlarda; yaş ve gebelik öncesi vücut kitle indeksi (VKİ)'nin 75 gr oral glukoz tolerans testi (OGTT) sonuçları üzerindeki etkisi ve gestasyonel diyabet ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu prospektif çalışmada, Konya Akşehir Devlet Hastanesi kadın hastalıkları doğum polikliniğe 1 Haziran 2016-1Aralık 2016 tarihleri arasında, 24-28. gebelik haftalarında başvurmuş 420 sağlıklı gebe hasta dahil edilmiştir. En az 8 en çok 14 saatlik gece açlığından sonra hastalara 75 gr OGTT uygulanmıştır. Açlık kan şekeri >92 mg/dl, 1. saat

>180 mg/dl ve 2. saat değeri >153 mg/dl üzerinde olan hastalar gestasyonel diyabet olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: 420 sağlıklı gebe hastanın sonuçları incelendiğinde, 53 (%12.6) hastada gestasyonel diyabet tespit edilmiştir. Hastaların yaşları 3 gruba ayrılarak incelendiğinde 53 hastanın 3'ü ≤25 yaş altı, 19'u <25-≤35 yaş ve 31'i >35 yaş grubunda tespit edildi. 25 yaş altı hastalar ve 35 yaş üstü hastalar karşılaştırıldığında yaş arttıkça gestasyonel diyabet sıklığının anlamlı olarak arttığı saptanmıştır (p=0.008). Vücut kitle indeksi ≥25 kg/m² ve <25 kg/m² iki grup şeklinde incelenmiştir. Vücut kitle indeksi 25 kg/m²'nin altında olan hastalarda gestasyonel diyabet sıklığı 53 hastanın 14'ünde tespit edilmiştir (%26.4). Vücut kitle indeksi ≥25 kg/m² olan 39 hastada gestasyonel diyabet saptanmıştır (%73.6). Vücut kitle indeksi artışıyla gestasyonel diyabet oranında görülen artış arasında anlamlı ilişki tespit edilmiştir (p=0.005).

Sonuç: Artan yaş ve vücut kitle indeksi gestasyonel diyabet insidansını artırmaktadır.

PB-11

Üçüncü üç aylık dönemde fetusun boynunu da ölçelim mi?

Muhittin Eftal Avcı¹, İbrahim Polat², Ali Gedikbaşı²

¹Erzurum Nenehatun Kadın Doğum Hastanesi, Erzurum; ²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Amaç: Çalışmamızda gebeliğin üçüncü üç aylık döneminde fetal boyun çevresi ve fetal boyun alanı için Türk popülasyonunda referans değer aralıklarını tespit etmeyi amaçladık.

Yöntem: Bu kesitsel çalışmaya; gebelik haftası, son adet tarihleri ve erken ilk üç aylık dönemdeki ultrasonlarıyla teyit edilmiş, 28-40. gestasyonel haftalardaki ve anomalisi bulunmayan fetüslerin olduğu 270 gebe kadın dâhil edilmiştir. Çoğul gebelikler, anomalili fetüsler ve gelişme geriliği tespit edilen gebelikler çalışma haricinde bırakılmıştır. Aksiyel fetal boyun çevresi (FBÇ) ve fetal boyun alanı (FBA) üçer kez ölçülmüş ve ortalaması alınmıştır. Her bir gestasyonel hafta için 5. 50. ve 95. persentiller ve SD hesaplanmıştır. FBÇ ve FBA'nın ölçümü Sherer DM ve ark. nın 2007 yılında tanımladıkları teknikle yapılmıştır. Tüm ölçümler aynı operatör tarafından ve Voluson E6 ultrason cihazı ile yapılmıştır.

Bulgular: FBÇ ve FBA, diğer sonografik parametreler (BPD, HC, AC, FL ve HL) ve gestasyonel hafta ile anlamlı bir şekilde ilişkilidir.

Sonuç: Bu çalışma bize gebeliğin üçüncü üç ayı için FBÇ ve FBA açısından Türk popülasyonunda nomogram oluşturulmasını sağlamıştır ve biz bu ölçümlerin gebeliğin son üç ayında gestasyonel haftanın tayininde önemli bir prediktör olabileceğini düşünmekteyiz.